

УДК 657.1:330.34:006

Сокіл О.Г.

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і оподаткування

Таврійський державний агротехнологічний університет

м. Мелітополь, Україна

КОНЦЕПЦІЯ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО (ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ РЕГУЛЮВАННЯ) ЗВІТНОСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ (СТАНДАРТ)

Світова торгівля й управління глобальними зовнішніми факторами впливу (наприклад, клімат, біорізноманітність, безпечність харчових продуктів, фінансова стабільність), що ускладнюються внаслідок поширення тренду сталого розвитку, вимагають усебічного перманентного контролю з метою скорочення фрагментації, запобігання конфліктів, зниження рівня невизначеності та створення умов для ефективного сталого розвитку. Точні дані й обґрунтовані керівні принципи є підґрунтям комплексного підходу до оцінки й реалізації, що враховуватиме складність і взаємозв'язок всіх аспектів сталого розвитку. Незважаючи на широке поширення концепції сталого розвитку з деталізацією визначень і компонентів на основі різних фундаментальних досліджень та цінностей, питання необхідності та стандартизації його вимірювання залишається відкритим та потребує роз'яснення для різних галузей чи підприємств.

Стандарт обліку та звітності сталого розвитку повинен бути внутрішньогалузевим довідковим документом, еталоном, який визначає елементи сталого розвитку й межі для оцінки компромісів і синергізму між усіма аспектами стійкості. Загальна структура стандарту може складатися з кількох рівнів (рис. 1).

Межі стандарту повинні починатися з оцінки рівня всеосяжних аспектів сталого розвитку: встановлення загальних принципів, методів та цілей для специфіки кожного виду сільськогосподарського виробництва. Структура стандарту (рис. 1) може бути деталізована наступним чином:

1. Загальні принципи та цілі застосування стандарту. Дана частина стандарту складається з вступної частини з характеристикою особливостей галузі та виду господарської діяльності сільського господарства. Остаточо визначаються мета, цілі та результат формування й представлення інформації екологічної, соціальної та економічної діяльності сільськогосподарського підприємства.

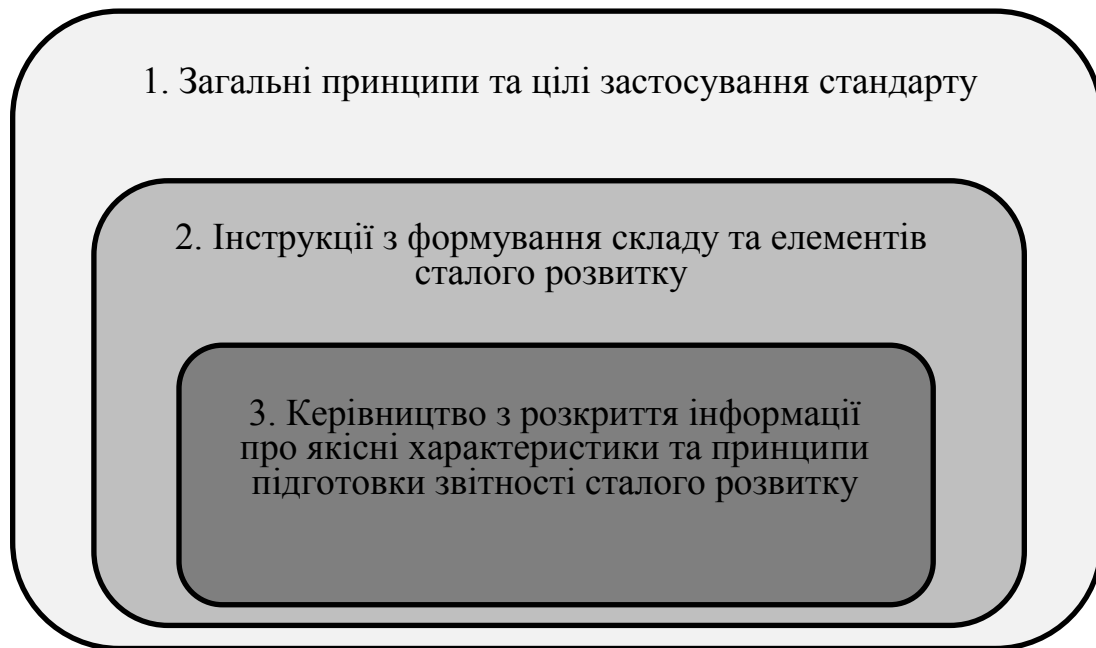

Рис. 1. Загальна структура стандарту з обліку та звітності сталого розвитку сільськогосподарських підприємств

2. Загальні принципи та цілі застосування стандарту. Дана частина стандарту складається з вступної частини з характеристикою особливостей галузі та виду господарської діяльності сільського господарства. Остаточо визначаються мета, цілі та результат формування й представлення інформації екологічної, соціальної та економічної діяльності сільськогосподарського підприємства.

3. Інструкції з формування складових сталого розвитку передбачають загальні принципи та рамки формування характерних індикаторів в таких напрямках як, використання природних та трудових ресурсів, визначення та розкриття інформації про стан сталого розвитку сільськогосподарського підприємства, стандартизація обліку сталого розвитку, тощо.

4. Керівництво з розкриття інформації про якісні характеристики та принципи підготовки звітності сталого розвитку складається з меж розкриття та формату звітності, одиниць виміру, варіантів оцінки, часових обмежень, і, зрештою, прогнозів на майбутні періоди.

Метою стандартизації в Україні є забезпечення життя та здоров'я людини, тварин, рослин, а також майна та охорони довкілля, створення умов для раціонального використання усіх видів національних ресурсів та відповідності об'єктів стандартизації своєму призначенню, сприяння усуненню технічних бар'єрів у торгівлі. Державна політика у сфері стандартизації базується на таких принципах:

- забезпечення участі фізичних та юридичних осіб у розробленні стандартів та вільного вибору ними видів стандартів при виробництві чи постачанні продукції, якщо інше не передбачено законодавством;
- відкритості та прозорості процедур розроблення й прийняття стандартів з урахуванням інтересів усіх зацікавлених сторін, підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняних виробників;
- доступності стандартів та інформації щодо них для користувачів;
- відповідності стандартів законодавству;
- адаптації до сучасних досягнень науки й техніки з урахуванням стану національної економіки;
- пріоритетності прямого впровадження в Україні міжнародних та регіональних стандартів;
- дотримання міжнародних та європейських правил і процедур стандартизації;
- участі у міжнародній (регіональній) стандартизації [1, с. 605].

Причинами уповільнення впровадження стандарту, що регулює облік сталого розвитку й розкриття в звітності результатів еко-соціального та економічного характеру сільського господарства є незатребуваність даного стандарту сільгоспвиробниками, відсутність аналога в міжнародній практиці, відставання процесу реформування вітчизняної системи бухгалтерського обліку від загальносвітових тенденцій розвитку, віддалення від загального процесу економічних змін в країні. У зв'язку з цим виникає потреба у розробленні керівних принципів оцінки сталого розвитку для сільського господарства для аналізу впливу сільськогосподарських операцій на навколишнє середовище й суспільство. Керівними стратегіями розроблення новітньої системи стандартів сталого розвитку сільського господарства є те, що системи сільського господарства в Україні, і у всьому світі, характеризуються всіма чотирма аспектами сталого розвитку: транспарентним управлінням, цілісністю навколишнього середовища, економічною стійкістю й соціальним благополуччям.

Звичайним стандартом є документ, що регламентує правила, рекомендації або характеристики для об'єктів та предметів обліку або пов'язаних з ними процесів і способів виробництва для широкого загалу і багаторазового використання. Неухильне дотримання абсолютно всіх вимог є не тільки обов'язковим, а й неможливим. Звісно, червоною ниткою у стандарті сталого розвитку проходить якісна оцінка, що заснована на участі стейкхолдерів, яка використовується для виявлення основних проблем, пов'язаних зі сталим розвитком, процес формування доданої вартості продукту, процес виробництва, переробки та розповсюдження продукції та послуг сільського господарства вимагає розроблення та впровадження Стандарту сталого розвитку сільського господарства, який враховує соціальні, екологічні та економічні наслідки діяльності або їх поєднання.

За останнє десятиліття відбулося стрімке поширення, розроблення та використання стандартів сталого розвитку на добровільних засадах для вирішення ключових проблем сталості в конкретних видах господарської діяльності та галузях народного господарства.

Формування концептуальної основи стандартизації обліку й звітності сталого розвитку, кінцевою метою якого є звітність, надасть можливість встановити основні концепції, принципи, визначення та цілі. Результатом процесу стандартизації обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку сільськогосподарських підприємств повинні стати фундаментальні методичні і методологічні принципи, які базуються на науковому обґрунтуванні, виробничій спрямованості та повній інформативності.

Список використаних інформаційних джерел

1. Романова Т.В. Стандартизація української продукції при виведенні на європейський ринок / Т.В. Романова, О.А. Волошина, О.О. Гавриленко // Глобальні та національні проблеми економіки : електронне наук. фах. вид. – 2015. – № 8. с. 603-608. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/issue-8-2015>.

УДК 339.9:331.2

Спасенко Ю.О.

старший науковий співробітник

*Науково-дослідний інститут праці і зайнятості населення Міністерства
соціальної політики України та Національної академії наук України
м. Київ, Україна*

УПОВІЛЬНЕННЯ ГЛОБАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РІВЕНЬ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

На сьогоднішній день світова економіка характеризується тривалим періодом повільного економічного зростання. Після кризи 2008–2009 рр. 2016 рік відзначився найнижчим показником зростання обсягів світової економіки: 2,2% [1].

До основних причин рецесії аналітики відносять уповільнене зростання продуктивності праці, низький рівень глобальних інвестицій, скорочення зростання світової торгівлі, високі рівні заборгованості тощо. Низькі ціни на сировинні ресурси посилили дію цих чинників у країнах-експортерах сировинних товарів, а конфлікти та геополітична напруженість негативно впливають на економічні перспективи у багатьох регіонах світу. Показником економічної стабілізації є прогнозне значення зростання світового валового продукту: на 2017 р. – 2,7%, на 2018 р. – 2,9%, на 2020 р. – 3,5%. У країнах з